

Naslov:
Ćurčin, Milan

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Milan Ćurčin (Pančevo, 14.11.1880. - Zagreb, 20.01.1960.), književnik, kritičar, pjesnik i publicist. Gimnaziju završio u Novom Sadu (1900.), germanistiku i slavistiku studirao na bečkom Sveučilištu gdje je 1905. obranio disertaciju. Nakon toga nastanio se u Beogradu gdje je tiskao svoje zbirke pjesama i književnopovijesne knjige. Kao docent na Filozofskom fakultetu predavao je njemačku književnost i proučavao južnoslavensko-njemačke književne odnose (1907. - 1914.).
Prvi svjetski rat proveo u srpskom izaslanstvu u Londonu. Nakon rata nastanio se u Zagrebu i pokrenuo časopis "Nova Evropa" (1920. - 1941.) u kojem su surađivali pisci različitih ideologija. Tijekom 1930-ih sve je očitije napuštao centralističko-unitarističke koncepcije pa je zajedno s grupom hrvatskih intelektualaca (A. Bazala, M. Dežman, I. Meštrović, I. Politeo, I. Trtaglia i dr.) predložio Nacrt ustava kojim je Jugoslaviju trebalo organizirati kao složenu državnu zajednicu. Drugi svjetski rat proveo u Splitu. Od 1947. ponovno je živio u Zagrebu i radio kao član redakcije "Pomorske enciklopedije" Leksikografskog zavoda.

Mjesto (grad/općina):
Novi Sad (Vojvodina)

Beč (Austrija)

Beograd

London

Split

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Srpski

Vrijeme djelovanja:
1880-1960 g.

Funkcije:
Književnik.

VIAF osoba:
24205995

Naslov:
Supilo, Frano

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Frano Supilo (Cavtat, 20.11.1870. - London, 25.09.1917.), političar i publicist.
U političkom životu nastupa kao urednik dubrovačke „Crvene Hrvatske“ (1890. - 1899.), u duhu pravaških koncepcija i bori se za sjedinjenje Dalmacije s Hrvatskom. U vodstvo Stranke prava izabran je 1895. Nakon raskola u stranci, istupa protiv Josipa Franka, a od 1900. djeluje u Rijeci kao povjerenik pravaša Dalmacije, nastojeći preko novina koje je uređivao (od 1907. „Riječki novi list“) utjecati na hrvatsku politiku, orijentirajući je prema političkoj suradnji Južnih Slavena i sporazumu s ostalim narodima Austro-Ugarske ugroženim od njemačkog nadiranja i germanizacije. Uz Trumbića i Smodlaku jedan je od pokretača politike novog kursa i jedan od najzaslužnijih političara za donošenje Riječke rezolucije 1905., kao i za stvaranje Hrvatsko-srpske koalicije. Na izborima 1906., na kojima je pobijedila Koalicija, Supilo je bio izabran za zastupnika u Hrvatskom saboru i postao vodeća ličnost Koalicije.
Kada je ugarski parlament u proljeće 1907. izglasao Željezničku pragmatiku, kojom se mađarski jezik ozakonjuje kao službeni jezik na željeznicama u Hrvatskoj, Supilo predvodi hrvatsku opoziciju u ugarskom parlamentu u akcijama opstruiranja i vodi oštru kampanju protiv bana Raucha, te pokreće temeljna ustavna pitanja o položaju Hrvatske. Njegov radikalni stav dovodi ga u sukob s vodstvom Koalicije, koja je bila za oprezniju politiku kako ne bi izgubila mogućnost da se vrati na vlast. U vrijeme Veleizdajničkog procesa (1909.), Supilo se zalaže za odlučnu podršku Hrvata Srbima. Njegov stav izaziva oštro reagiranje velikoaustrijskih krugova i oni na Friedjungovom procesu, koji je pokrenula Koalicija, nastoje Supila kompromitirati i politički onemogućiti. Iako su klevete iznesene protiv njega bile na procesu raskrinkane, Supilo je istupio iz Koalicije kako bi olakšao njen položaj. Koalicija je zatim pristala na kompromisno rješenje procesa, što je dovelo do pada bana Raucha, ali i do pakta Koalicije s novim banom Tomašićem. Supilo je osuđivao oportunističku politiku vodstva Koalicije, u kojoj je tada najutjecajniji bio Svetozar Pribićević. Prebjegavši nakon sarajevskog atentata u Italiju, pokreće s Trumbićem i Meštrovićem akciju za ujedinjenje Hrvata, Srba i Slovenaca iz Austro-Ugarske sa Srbijom i Crnom Gorom, te sudjeluje u pokretanju Jugoslavenkog odbora. Na svojim misijama u Bordeauxu, Londonu i Petrogradu 1914-15., ustaje protiv imperijalističkih težnji Italije na Jadranu i zalaže se za kompromisno rješenje jadranskog pitanja. Supilo je predlagao da se u budućoj jugoslavenškoj državi uvede federativno uređenje. Zbog svojih gledišta došao je u sukob s Pašićem, a i s većinom u Jugoslavenškom odboru. Istupivši iz odbora u lipnju 1916. u svom daljnjem radu nastojao je zainteresirati sile Sporazuma za položaj Hrvata i za cjelovito rješenje jugoslavenškog pitanja na temelju nacionalne ravnopravnosti.

Mjesto (grad/općina):
Petrograd

Rijeka (RIJEKA)

Zagreb (ZAGREB)

London

Cavtat

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Vrijeme djelovanja:

1870-1917 g.

Funkcije:

Političar i publicist.

VIAF osoba:

44346380

Naslov:

Trumbić, Ante

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Ante Trumbić (Split, 17.05.1864. - Zagreb, 17.11.1938.), političar. Gimnaziju završio u Splitu, pravo studirao u Zagrebu, Beču i Grazu, gdje je 1890. i doktorirao. Radio kao odvjetnik u Splitu te se posvetio politici (pristaša Stranke prava). Zajedno s F. Supilom sudjelovao u inicijativama za ujedinjenje pravaških grupa u Dalmaciji. God. 1895. izabran za poslanika u Dalmatinskom saboru, a 1897. i u Carevinskom vijeću u Beču. Nakon izbijanja narodnog pokreta u Hrvatskoj 1903., s P. Čingrijom, J. Biankinijem, F. Supilom i J. Smodlakom pokrenuo politiku novoga kursa, čiji je program iznio u znamenitom govoru pred zastupnicima Dalmatinskog sabora. Veliku je ulogu imao i pri donošenju Riječke rezolucije (1905.), te stvaranju Hrvatsko-srpske koalicije, koja se uz potporu mađarskih političara trebala suprotstaviti bečkoj politici. God. 1905. izabran za gradonačelnika Splita. Uoči Prvog svjetskog rata zauzimao se za oslobođenje i ujedinjenje Južnih Slavena izvan Austro-Ugarske. Po izbijanju sukoba emigrirao u Italiju, gdje je s F. Supilom i I. Meštrovićem, nastojao spriječiti davanje teritorijalnih obećanja Italiji. Nakon formiranja Jugoslavenskog odbora u Parizu (30.04.1915.), izabran za njegova predsjednika. Uskoro se razišao s dotadašnjim bliskim suradnikom F. Supilom na pitanjima odnosa Odbora prema srpskoj vladi, kao i na pitanjima koncepcije nove države koja se trebala stvoriti nakon završetka rata. Smatrajući da se pod svaku cijenu mora očuvati zajednička politika sa Srbijom i bojeći se talijanskih zahtjeva za Dalmacijom te mogućom diobom hrvatske obale između Srbije i Italije, popuštao je pred pritiscima N. Pašića i srpske vlade i njihovim odbacivanjem federalističkog uređenja buduće države. Supotpisnik Krfske deklaracije (1917.) i Ženevskog sporazuma (1918.), u kojima se zalagao za zajednicu utemeljenu na ravnopravnosti naroda. Nakon rata prvi ministar vanjskih poslova Kraljevine SHS, zastupao interese spomenute države na Mirovnoj konferenciji u Parizu. Poslije objave Rapallskog ugovora (1920.), dao ostavku i prešao u opoziciju. Kasnije se opredijelio za federalističku koncepciju, osobito nakon uspostave Vidovanskog ustava. Nakon atentata u Narodnoj skupštini, blisko surađivao s HSS-om, god. 1931. branio V. Mačeka pred Sudom za zaštitu države, a godinu kasnije i formalno pristupio HSS-u, te ušao u uže vodstvo stranke. Na sjednici Izvršnog odbora Seljačko-demokratske koalicije u studenom 1932. formulirao Zagrebačke punktacije. U to se vrijeme počeo zalagati za konfederalizam, smatrajući da federalistička koncepcija više nije sigurna garancija hrvatske nacionalne posebnosti i samostalnosti.

Mjesto (grad/općina):

Split

Beč (Austrija)

Graz

London

Pariz

Italija

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:
Latinica

Vrijeme djelovanja:
1864-1938 g.

Funkcije:
Političar.

Naslov:

MacDonald, Philip

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Philip MacDonald (London, 05.11.1900. - Kalifornija, 10.12.1980.), britanski pisac i scenarist, najpoznatiji po kriminalističkim romanima i scenarijima za Hollywood iz prve polovice 20. stoljeća.

Mjesto (grad/općina):

London

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Engleski

Pismo:

Latinica

Vrijeme djelovanja:

1900-1980 g.

Funkcije:

Scenarist.

VIAF osoba:

101737180

Naslov:

Krnjević, Juraj

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Juraj Krnjević (Ivanić-Grad, 19.02.1895. - London, 09.01.1988.), pravnik i političar.

Završivši pravo, pristupio Radićevoj stranci na čiji je listi izabran za zastupnika. Početkom 1925. zatvoren kada je na HRSS primijenjena "Obznana", a 1928. postao glavnim tajnikom HSS-a. Nakon uspostave Šestosiječanjske diktature 1919., po odluci stranačkog vodstva otišao je u emigraciju, boravivši uglavnom u Ženevi radeći na predstavljanju hrvatskog pitanja u zapadnim zemljama i pri Ligi naroda. Poslije sporazuma Cvetković-Maček 1939. vratio se u Zagreb, gdje je imenovan senatorom. Početkom rata, odnosno napadom Njemačke na Jugoslaviju, V. Maček ga delegira na mjesto potpredsjednika vlade Kraljevine Jugoslavije čime je postao i glavnim predstavnikom HSS-a u inozemstvu. U izbjegličkim je vladama ostao do 1943., oštro se suprotstavljajući srpskim političarima u obrani hrvatskih interesa. Nakon svršetka rata ostao je u emigraciji te je u suradnji s Mačekom organizirao stranačke podružnice HSS-a po čitavom svijetu. Ideološki je u potpunosti napustio jugoslavenski okvir za traženje rješenja hrvatskog pitanja okrenuvši se djelovanju za stvaranje nezavisne Hrvatske. Poslije Mačekove smrti 1964. preuzeo je dužnost predsjednika HSS-a na kojoj je ostao do kraja života.

Mjesto (grad/općina):

Ivanić-Grad (IVANIĆ-GRAD)

Ženeva

London

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Vrijeme djelovanja:

1895-1988 g.

Funkcije:

Pravnik i političar.

VIAF osoba:

305470334

Naslov:

Cochran, John

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

John Cochran, škotski portretni minijaturist i graver. Aktivan u Londonu između 1821.-1823. godine.

Mjesto (grad/općina):

London

Pravni status osobe:

fizička osoba

Naslov:

Bićanić, Rudolf

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Rudolf Bićanić (Bjelovar, 05.06.1905. - Zagreb, 09.07.1968.), hrvatski ekonomist, sociolog i političar.

Osnovnu školu i realnu gimnaziju završio u Bjelovaru. God. 1925. studirao na École des Hautes Études Commerciales u Parizu i upisao Pravni fakultet u Zagrebu, gdje je 1931. doktorirao. Kraće vrijeme službovao u Bjelovaru (1928. - 1930.) i Zagrebu (1930. - 1932.). Zbog pokušaja unošenja brošura Ujedinjene revolucionarne omladine u zemlju osuđen na tri godine zatvora (1933.). Na izdržavanju kazne u mitrovačkoj kaznionici povezao se s V. Mačekom. God. 1936. postao član ravnateljstva "Gospodarske sloge", a zatim osnovao Zavod za proučavanje seljačkog i narodnog gospodarstva, kojemu je bio na čelu do 1940. godine. Istodobno je uređivao "Gospodarsku slogu" te izdavao i uređivao "Politički vjesnik". 1940. godine je imenovan direktorom Direkcije za vanjsku trgovinu Jugoslavije, slijedeće godine napustio Beograd i otišao s vladom u London (izbjeglištvo), gdje je bio član Odbora za propagandu i prvi viceguverner Narodne banke (1941. - 1943.). Početkom 1944. godine distancirao se od politike vlade u emigraciji pozvavši (preko radio stanice BBC) sve koji to nisu učinili da se pridruže NOB-u. Iste godine Komitet nacionalnog oslobođenja Jugoslavije opunomoćio je Bićanića da zastupa njegove interese u Londonu. Početkom 1945. bio je na čelu Uprave za vanjsku trgovinu u Beogradu, a slijedeće se godine vratio u Zagreb, gdje je djelovao kao redoviti profesor Pravnog fakulteta. God. 1957/1958. gost profesor na sveučilištu u Austinu (Texas), 1965/1966 u Centru za postdiplomske studije gospodarstva na Sveučilištu Stanford (Californija), a predavao je još i u Haagu, Parizu, Londonu, Rimu, Beču, Grazu i Tokiju. U mogim brojnim domaćim i inozemnim listovima i časopisima publicirao je oko 250 rasprava, članaka i prikaza. Surađivao u vodećim stručnim i znanstvenim periodikama ("Historijski zbornik", "Zbornik Pravnog fakulteta u Zagrebu", "Ekonomski pregled", "International Association for Research in Income and Wealth", i dr.).

Mjesto (grad/općina):

Bjelovar (BJELOVAR)

Pariz

Beograd

London

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Vrijeme djelovanja:

1905-1968 g.

Funkcije:

Pisao je o sociologiji sela, gospodarskoj povijesti, gospodarskom razvoju, planiranju i poljoprivredi. Sudjelovao na brojnim skupovima sociologa i ekonomista (III. svjetski kongres sociologa, Amsterdam, 1956.; Posave-

tovanje društva ekonomistov, Maribor, 1965.; XIII. međunarodni kongres agrarnih ekonomista, Sydney, 1967. i dr.). Suradivao s UNESCO-om i specijaliziranom agencijom FAO (Food and Agriculture Organization) te bio pravi ili počasni član više stranih društava ekonomista i sociologa kao i Društva ekonomista i Povijesnog društva Hrvatske. Djela: "Kako živi narod" (prva iz 1936., druga iz 1939.), "Pogled iz ekonomske perspektive i naša ekonomska orijentacija" (1939.), "Problemi vanjske trgovine" (1954.) i dr.

VIAF osoba:
40720550

Naslov:

Green, Harry

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Harry Green (New York, 01.04.1892. - London, 31.05.1958.), američki filmski i kazališni glumac, najpoznatiji po komičnim sporednim ulogama u ranim holivudskim filmovima 1930-ih. Često je glumio komične i karakterne likove, a bio je aktivan od kasnih 1920-ih do 1950-ih.

Mjesto (grad/općina):

New York (New York)

London

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Engleski

Pismo:

Latinica

Vrijeme djelovanja:

1892-1958 g.

Funkcije:

Glumac.

VIAF osoba:

39639458

Naslov:

Chalon, Alfred Edward

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Alfred Edward Chalon (1780. - 1860.), britanski slikar portreta i član Kraljevske akademije umjetnosti (Royal Academy of Arts) u Londonu. Većinu života proveo je u Londonu, gdje je stekao ugled kao jedan od najtraženijih portretista britanskog visokog društva.

Mjesto (grad/općina):

London

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Engleski

Pismo:

Latinica

Vrijeme djelovanja:

1780-1860 g.

Funkcije:

Slikar.

VIAF osoba:

76580356

Naslov:

Nugent-Westmeath, Albert

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Albert Nugent (Napulj, 25.09.1816. – London, 31.12.1896.), austrijski časnik.

Westmeath potječe iz škotske grofovske obitelji s posjedima u Irskoj i Hrvatskoj. Njegov otac, general Laval Nugent (1777. - 1862.), rodom Irac, za vrijeme napoleonskih ratova stupio je u habsburšku službu. Ratovao je u Hrvatskoj, kasnije je kupio posjede Trsat i Bosiljevo. Bio je član Hrvatsko–slavonskog gospodarskog društva, sa simpatijama je pratio ilirizam i otvoreno se izjasnio kao Hrvat. Sinovi grofa Lavala osjećali su se Hrvatima i bili su pristaše ilirskog pokreta. Grof Albert Nugent bio je u habsburškoj vojnoj službi. Već s dvadeset četiri godine slavno je pobijedio kod luke St. Jean d'Acre. Njegov dolazak na instalaciju bana Hallera u Zagrebu 1842., kad se neočekivano pojavio na čelu odreda serežana, koje je sam sastavio od slobodnjaka s očevih posjeda, bitno je učvrstio redove Narodne stranke protiv mađarona. Na izbornoj skupštini Zagrebačke županije od 1843. došlo je do sukoba mađarona i narodnjaka, a glavna snaga narodnjaka bili su Nugentovi serežani. Nugent je u svoje čete uvrštavao prebjegle iz Bosne. Njegovi slobodnjaci iz Bosiljeva bili su jezgra oružane snage ilirizma. Odan Ljudevitu Gaju, grof Albert Nugent u Hrvatsku je krijumčario povremeni časopis "Branislav", koji je u Beogradu počeo izlaziti 1844., a kojeg je financirala karlovačka grupa narodnjaka nezadovoljna vodstvom Narodne stranke i magnatskom politikom koju je sve vidljivije zastupao Kulmer.

Uoči revolucije 1848. Albert Nugent nalazio se u Beču. Komitet slaven-skih đaka u Beču, na njegovu preporuku stavio je Gaja uz Vraniczanyja i Kukuljevića u Privremeni narodni odbor, kojega je predložio u proglasu hrvatskom narodu. Nugent je također sudjelovao u izaslanstvu koje je u travnju podnijelo caru "narodna zahtijevanja". Tom prilikom on se već sukobio s ugarskim ministrom predsjednikom Bathányjem. U Beču je, na zahtjev grofa Huyna, radio na organiziranju hrvatskog dobrovoljačkog konjičkog odreda. Neko vrijeme boravio je u Grazu, a nakon toga je otišao u Hrvatsku. Posredovao je u sporu koji se vodio oko toga pred kime će zaprisegnuti ban Josip Jelačić.

Nugent je bio izaslanik Banskog vijeća u Novom Sadu i doveo je Rajačića u Zagreb. Prilikom instalacije Jelačića za bana, Albert Nugent nosio je banske insignije. Ban ga je 8. lipnja 1848. imenovao svojim povjerenikom u Slavoniji i Srijemu.

Kao banski povjerenik u Slavoniji nastojao se suprotstaviti presizanju ugarskog ministarstva, spriječiti svaki izbor poslanika za Ugarski sabor i pridobiti feldmaršala Hrabowskog, zapovjednika Srijemske general-komande, za hrvatsko–srpsku stranu. Hrabowski je s olakšanjem pozdravio Nugentov dolazak kako bi izbjegao u tom trenu otvoreni sukob sa srpskim narodnim pokretom. Nugent ga je uspio nagovoriti da iz Petrovaradina ukloni ugarsku posadu. Ubrzo je Nugenta zapala važna uloga da krene u Beč k nadvojvodi Ivanu s hrvatskim uvjetima za pomirenje s Ugarskom. Nakon povratka iz bečke misije, Nugent je na vlastitu odgovornost u Sisku unajmio parobrod kojim je odveo svoje serežane u Srijem te ih, unatoč prosvjedovanju Hrabowskog, poveo u srpski logor kod Karlovaca. Došlo je do raskola u Petrovaradinskoj graničarskoj regimenti: graničari su se priklonili srpskom narodnom pokretu, a časnici to nisu htjeli. Ban je od Nugenta tražio najrevniju suradnju kod reorganizacije graničarskih četa i kod formiranja dobrovoljačkog odreda iz Srbije. Ali, sukobi interesa na granici bili su preveliki i Nugent nije nalazio velikih mogućnosti za uspješan rad kod Srpskog glavnog odbora, tim više što nije stigla obećana hrvatska pomoć, te je molio bana Jelačića da ga opozove.

Iako ga je ban opozvao 25. kolovoza, Nugent se vratio u Zagreb tek u rujnu, nakon što je organizirao najnužnije vojne mjere protiv ugarskog napada na području Bele Crkve. Budući da ga je ban imenovao potpukovnikom kod hrvatske banderijalne regimente, Nugent je postao zapovjednik svih

pokretnih snaga (mobilne kolone) u varaždinskom prostoru. Nakon 1850. postao je pukovnik u austrijskoj vojsci. Šezdesetih godina 19. stoljeća napustio je Hrvatsku i Austriju i nastanio se u Engleskoj. Umro je u Londonu 1896. godine.

Mjesto (grad/općina):

Beč (Austrija)

London

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Vrijeme djelovanja:

1816-1896 g.

Funkcije:

Austrijski časnik.

VIAF osoba:

305497651

Naslov:

Stern, Ernst

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Ernst Stern (Bukurešt, 01.04.1876. – London, 18.08.1954.), njemački crtač stripova, ilustrator i scenograf.

Započeo kao autodidakt, vježbao crtanje u Beču, zatim prešao na Akademiju u Münchenu. Pripadao Münchenskoj secesiji. Od 1905. boravio u Berlinu, radeći kao ilustrator, a 1907–21. bio je najčešći scenograf i suradnik M. Reinhardta u Deutsches Theater i Grosses Schauspielhaus (W. Shakespeare, Ukročena goropadnica, San Ivanjske noći, Henrik IV.; Aristofan, Lizistrata; J. W. Goethe, Faust; Eshil, Orestija; G. Büchner, Dantonova smrt; G. Puccini, Turandot, i dr.). Poslije je gostovao u različitim kazalištima u Berlinu, a nakon 1929. i Londonu. Svoja je reformatorska nastojanja opisao u knjizi Moj život, moja pozornica (My Life, My Stage, 1951.).

Mjesto (grad/općina):

München

London

Berlin

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Njemački

Pismo:

Latinica

Vrijeme djelovanja:

1876-1954 g.

Funkcije:

Crtač stripova, ilustrator i scenograf.

VIAF osoba:

15565110

Naslov:

Gazzari, Julije

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Julije Gazzari (Sutivanu na Braču, 21.12.1865. - Zagreb, 15.09.1934.), odvjetnik i političar.

God. 1883. završio je gimnaziju u Splitu, a pravo diplomirao 1887. u Grazu, gdje se upoznao s Antom Trumbićem. Prvu odvjetničku kancelariju otvorio u Kninu, a od 1904. živio i radio u Šibeniku. Jedan je od prvih odvjetnika koji je svoje klijente branio na hrvatskom jeziku, što mu je pribavilo ugled borca protiv talijanštva. Ljeto 1914., zbog opasnosti od uhićenja, s obitelji pobjegao u Veneciju, gdje se pridružio Trumbiću, Supilu i drugim političarima koji će činiti jezgru Jugoslavenskog odbora (JO). Nakon službenog osnivanja JO kraće vrijeme boravio u Londonu, zatim, kao voditelj ureda Odbora (1917. - 1918.) u Ženevi, a poslije Rimskog kongresa (prvo otvoreno zalaganje za stvaranje samostalnih država na tlu Austro-Ugarske Monarhije) u travnju 1918., s D. Trinajstićem vodio je predstavništvo JO u Rimu. Boreći se protiv talijanskog iredentizma, dva puta je 1917. godine neslužbeno pregovarao sa talijanskom delegacijom, u srpnju u Zürichu te u prosincu u Londonu, gdje je zajedno sa Trumbićem pokušavao ublažiti talijanske zahtjeve i Londonski ugovor.

Gazzari je bio jedan od tvoraca Ženevskog sporazuma, posljednjeg pokušaja JO da Pašićevoj velikosrpskoj politici suprotstavi načelo ravnopravnosti i federalizma (6-9.11.1918.). God. 1919. - 1920. član ekspertne etnografsko-povijesne sekcije delegacije kraljevine SHS za pregovore o granicama na pariškoj Mirovnoj konferenciji.

Razočaran beogradskom politikom povukao se iz političkog života i do 1931. vodio odvjetničku kancelariju.

Mjesto (grad/općina):

Split

Graz

Knin

London

Rim

Ženeva

Zagreb (ZAGREB)

Šibenik (ŠIBENIK)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Vrijeme djelovanja:

1865-1934 g.

Funkcije:

Odvjetnik i političar.

Naslov:

Komarica, Zvonimir

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Zvonimir Komarica (Banja Luka, BiH, 28.01.1920. - Zagreb, 11.04.2004.), hrvatski publicist i političar. Studirao političke znanosti u Zagrebu. Tijekom 1941. uhićen i zatočen u Kerestincu iz kojega je uspio pobjeći, nakon čega se priključio partizanima. Poslije rata radio u diplomatskoj službi u Londonu, New Delhiju i Ankari (1952. - 1962.). Od 1963. do 1967. ministar za iseljništvo SR Hrvatske, a od 1967. do 1971. direktor Instituta za migracije i narodnosti. Bio je član Upravnog odbora Matice Hrvatske kao i predsjednik Komisije za veze s Hrvatima u svijetu. God. 1971. uhićen i osuđen na dvije godine zatvora.

Najpoznatiji radovi: "Kerestinečka kronika", Zagreb, 1989., "Do smrti i nazad u Hrvatskoj", Zagreb, 1990., "Suton hrvatskog proljeća", Zagreb, 1993. i dr.

Mjesto (grad/općina):

London

Ankara

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Vrijeme djelovanja:

1920-2004 g.

Funkcije:

Publicist i političar.

VIAF osoba:

35318411

Naslov:
Štivičić, Tena

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Tena Štivičić (05.09.1977.), hrvatska književnica, scenaristica i publicistica.
Diplomirala je 2001. dramaturgiju na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Autorica je drama Nemreš pobjeć od nedjelje (1999.), Parsifal (2001.), Dvije (2002.), Pssst (2003.), Fragile! (2004.), Krijesnice (2007.), Sedam dana u Zagrebu (2009.), Invisible (2011.) i dr., izvođenih, osim u Zagrebu, u Beogradu, Ljubljani, Londonu, Kölnu, Wiesbadenu, New Yorku i drugdje. Njezina obiteljska drama Tri zime (Three Winters), praizvedena u londonskome National Theatreu 2014., nagrađena je 2015. uglednom nagradom Susan Smith Blackburn Prize, a 2016. uprizorena u zagrebačkom HNK-u u režiji Ivice Buljana. Koscenaristica je igranog filma Svjetsko čudovište (Goran Rušinović, 2003.).

Mjesto (grad/općina):
Zagreb (ZAGREB)

London

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Vrijeme djelovanja:
1977 g.

Funkcije:
Književnica, scenaristica i publicistica.

VIAF osoba:
58849850

Naslov:

Pekić, Borislav

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Borislav Pekić (04.02.1930. - 02.07.1992.), srpski književnik. Polazio studij psihologije na Filozofskom fakultetu u Beogradu. Radio kao dramaturg i filmski scenarist (1958–64.). Od 1971. živio u Londonu kao samostalni književnik. Istaknuo se postmodernističkom poetikom, erudicijom, eksperimentiranjem s romanom kao žanrom i jezičnom invencijom. Već u prvom romanu biblijske tematike (Vreme čuda, 1965.) služio se postupkom citatnosti i stvaranjem mnogobrojnih intertekstualnih veza. Hodočašće Arsenija Njegovana (1970.) psihološki je portret kućevlasnika, pripadnika srpske građanske klase, kojom se bavi i u romanima Uspenje i sunovrat Ikara Gubelkijana (1975.), Odbrana i poslednji dani (1977.) i Kako upokojiti vampira (1977.). Objavio je zbirku "gotskih" priča Oslobođeni Jerusalim (1989.) i tridesetak dramskih djela (Na ludom belom kamenu, 1971.; Generali ili srodstvo po oružju, 1973.; Buđenje vampira, 1978.; 186. stepenik, 1982.). Svoje zatvorske uspomene opisao je u knjizi Godine koje su pojeli skakavci (I–III, 1987–89.).

Mjesto (grad/općina):

London

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Srpski

Vrijeme djelovanja:

1930-1992 g.

Funkcije:

Književnik

Naslov:

Markus, Zlatko Božidar

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Zlatko Božidar Markus (1941. -), publicist.

U Zagrebu je završio osnovnu školu, Srednju muzičku školu „Vatroslav Lisinski” te studij režije na Akademiji dramske umjetnosti. Istodobno je surađivao u časopisu Polet. Bio je dramaturg u Zagrebačkom dramskom kazalištu (1967.), zatim se zaposlio u Institutu za filozofiju znanosti i mira JAZU-a (1968.), u tajništvu časopisa Encyclopaedia Moderna. Sudjelovao je u Hrvatskome proljeću i bio član uredništva Hrvatskoga tjednika. Emigrirao je 1972. u London, gdje je sudjelovao u objavljivanju Hrvatskoga pravopisa („Londonca”). Godine 1975. preselio se u Lund. Iako su jugoslavenske vlasti tražile njegov izgon iz Švedske, do toga nije došlo. Na II. saboru Hrvatskoga narodnog vijeća izabran je za pročelnika Ureda za vanjske veze (1977.), a nakon napuštanja Vijeća sudjelovao je u osnivanju Hrvatskoga državotvornog pokreta (1981.) te je u Privremenom izvršnom odboru bio pročelnik za promidžbu. U tekstovima je zastupao ideje Hrvatskoga proljeća. Jedan je od utemeljitelja i gl. urednik Hrvatskoga lista (Washington), koji je napustio nakon sukoba članova uredništva. Objavljivao je u Novoj Hrvatskoj (London) do 1975., potom u Danici (Chicago). Surađivao je i u Hrvatskom putu (Toronto) i Hrvatskoj reviji (Barcelona). Služio se pseudonimom Joža Brezarić. Dobitnik je Majske nagrade za esej i kritiku Poleta i Vjesnika (1967.).

Mjesto (grad/općina):

Zagreb (ZAGREB)

London

Švedska

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Vrijeme djelovanja:

1941 g.

Funkcije:

Predavatelj gradiva. Publicist.

VIAF osoba:

305492079

Naslov:
Longman & Co.

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Povijest:
Izdavačka kuća.

Mjesto (grad/općina):
London

Vrijeme djelovanja:
1724 g.

Naslov:

Ackermann, Rudolph

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Rudolph Ackermann (20.04.1764. - 30.03.1834.), nakladnik, knjižar i poduzetnik.

Rođen je u Schneebergu u Njemačkoj, nakon neuspješnog upisa na sveučilište, odlazi u Pariz, a potom se seli u London gdje 1795. otvara tiskaru i školu crtanja, te počinje tiskati i prodavati grafike. Kasnije osniva tvornicu boja i kartonskog slikarskog papira. Godine 1806. započinje s mjesečnim izdavanjem 'The Repository of Arts, Literature, Fashions' koje je izlazilo do 1829. godine. Izdavao je i druge ilustrirane periodične publikacije većinom topografskog sadržaja, od kojih je poznato izdanje 'The World in Miniature', koje je izlazilo od 1821. do 1826. pod uredništvom Frederica Shoberla (1775. - 1853.). Umro je u Londonu.

Mjesto (grad/općina):

London

Pariz

Pravni status osobe:

fizička osoba

Vrijeme djelovanja:

1764-1834 g.

Funkcije:

Nakladnik.

VIAF osoba:

39646578